

det Sted, at i samme Lov skulle 2 Tommer sættes til 5 cm, 4 Tommer til 12 cm, 8 Tommer til 25 cm og derpaa 12 Tommer til 30 cm. Hvis de to nærmest foregaaende Omsætninger have været rigtige, skulde 12 Tommer omsættes til 36 eller 37 cm. Saa principløs synes mig i al Almindelighed denne Omsætning at være.

Den ærede sidste Taler klagede over Formalisme i dette Lovforslag. Det er sandt, der er Formalisme deri, men man kan ogsaa klage over, at der er alt for store Realitetsændringer i det. Det synes saaledes, naar man sammenligner enkelte af de heri indeholdte Bestemmelser med de Love, som nævnes, at i Virkeligheden ændrer dette nye Lovforslag bestaaende Love. Den ærede sidste Taler viste jo dette ved nogle interessante Eksempler. Mig har en Ændring været ganske forbausende, det er en Ændring, som er omtalt af den sidste ærede Taler i en anden Forbindelse, nemlig den, der skal finde Sted i Straffeloven for Krigsmagten af 7. Maj 1881. Den Gang denne Lov var for — jeg var den Gang Medlem af Folketinget —, stod der en meget stor Strid netop om den Paragraf, her er Tale om, nemlig den, som omhandler den saakaldte Bøjestråf; man stredes i Uger og Dage om Afskaffelse af eller Ændring i denne Straff, som man fra den Side, jeg den Gang tilhørte, fandt baade grusom og umenneskelig. Straffen er af den Natur, at den paa-gældende skal lænkes fast til et Sted i Gulvet eller Dækket ved en Lænke, der skal være mindst en Alen lang. Hvis Straffen er streng Bøjestråf, er det om begge Ben, Lænken sluttet; hvis Straffen skal kaldes let, sluttet den om det ene Ben. For den strenge Straff kan dette være i 5 Dage, for den lette Straff i 10 Dage. Nu staar der kun om denne Lænke, at den skal ikke hindre den, der straffes, i at staa eller sidde eller ligge. Men man maa huske, at Lænken er kun en Alen lang. Man maa synes, at den straffedes Bevægelser ere noget hindrede ved denne Lænke om begge Ben. Der staar altsaa, at denne Lænke skal være mindst en Alen lang, og dette forandres i det foreliggende Lovforslag til 60 cm, hvilket altsaa vil sige, at man, hvis Lovforslaget gaar igennem, med denne Bestemmelse gør Lænken 3 cm kortere end tidligere bestemt. Jeg antager ikke, at Ministeren, der har forelagt dette Lovforslag, har haft nogen Anelse om, hvad han gjorde. Ministeren er jo ny i Politik og har vel aldrig hørt Tale om

den Strid, der stod i sin Tid om Bøjestråffen, men det havde dog vel ikke været uoverkommeligt, synes jeg, at gennemlæse de Forslag, der ere komne til Handelsministeriet fra de forskellige Ministerier. Hvorledes en Minister nu til Dags kan foreslaa, at denne grusomme Straff til Dels gøres endnu værre ved, at Lænken gøres kortere, er mig ganske uforstaaeligt.

Dette lille Eksempel viser, i hvilken Grad det er nødvendigt, at Lovforslaget gennemgaaes omhyggeligt i Enkeltheder. Der maa kræves en saadan Tillid til det nuværende Ministerium, som det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Johansen) har, for at mene, at Rigsdagen skulde lade dette Forslag gaa igennem uden Prøvelse. Det ligger vist i, at det ærede Medlem selv slet ikke har set paa Lovforslaget, for ellers vilde han ikke kunne tænke sig at lade dette meget vigtige og omfattende Lovforslag gaa igennem uden at have prøvet det i Udvalg. Hvor længe Prøvelsen skal være, kan jeg ikke have nogen Mening om. Jeg hører nu af ærede Medlemmer her i Tinget, at Sagen skal henvises til et Udvalg. Jeg vil rigtignok i høj Grad ønske, at dette Udvalg maa gaa Lovforslaget overordentlig nøjagtigt igennem og prøve i hver Enkelthed, om ikke de foreslaaede Ændringer faa Realitetsbetydning. Den højtærede Minister sagde ved Forelæggelsen, at der kan være Tilfælde, hvor selv den mindste Afvigelse kunde have Betydning. Man faar ikke Fornemmelsen af, at den højtærede Minister har haft den Følelse, da han udarbejdede Lovforslaget, han synes ikke at være gaaet ud fra, at Afvigelserne kunne have Betydning, i alt Fald har han ikke undgaaet Afvigelser, som i Virkeligheden have stor Betydning. Men det maa blive Rigsdagens, foreløbig Landstingets, Sag at undersøge dette, og derfor maa den Sag prøves nøjagtigt i et Udvalg. Dette vil forhåbentlig ske, og da jeg som sagt maa sige, at der ikke har været levnet Tid til en nøjagtig Gennemgang af Lovforslaget, og da jeg i øvrigt heller ikke besidder Kundskaber til at kunne sætte mig ind i alle de forskellige Forhold, der bliver Tale om, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger og haabe, at Sagen maa blive prøvet saa omhyggeligt, som overhovedet et Udvalg her i Tinget kan gøre det.

Johansen: Den ærede sidste Taler maa have misforstaaet mig noget. Jeg gik ud fra, at der var gjort et omhyggeligt Arbejde i Ministeriet angaaende dette Lovforslag, og jeg tror fremdeles, at der er